

Motion till riksdagen

1988/89:Sf257

av Gustav Persson m.fl. (s)

De försäkringsanslutna privatpraktiserande läkarna

Privatläkarna utgör på sina håll ett värdefullt tillskott av vårdgivare. Deras möjligheter att få anslutning till sjukförsäkringssystemet får ses som uttryck härför. I anslutning till Dagmarsystemet med en fast ersättning per inneväna-re till landstingen inklusive försäkringsersättning till privatpraktikerna bör enligt vår mening följande förändringar genomföras i syfte att underlätta för landstingen att bättre planera sjukvårdens totala resurser.

1. Landstingen har svårt att ta sitt totalansvar enligt hälso- och sjukvårdslagen framförallt vid så kallade ersättningsetableringar då de nya innehavarna av privatpraktiken kan ha en helt annan specialitet än säljaren. Till exempel kan en barnläkare ersätta en hudläkare eller en gynekolog en ögonläkare. Detta skapar självklart problem för landstinget som för närvarande måste parera sådana svängningar i det privata utbudet. Landstinget måste enligt vår mening ha ett inflytande över sammansättningen av företrädda specialiteter totalt inom landstingsområdet.

2. En privatetablering har i tätbefolkade områden blivit en handelsvara som snabbt stigit i värde. Detta kan inte ha varit meningen. Det är ju regelsystemet och försäkringsanslutningen som konstituerar värdet. Tillstånd och försäkringsanslutningen bör därför vara knuten till viss person utan rätt att överlåtas. Nuvarande rätt till fri ersättningsetablering bör omprövas. På sikt vore en utveckling från försäkringsansluten privatpraktiker mot vårdavtal mellan landstinget och läkaren att föredra.

3. Oklarheter i bestämmelserna föreligger vid etablering i annat försäkringskassområde än där läkaren är verksam. Systemet med så kallad bipraktik kan då användas så att en läkare genom att bedömning sker av instanser i olika län får total anslutning som överstiger heltid.

4. Om landstingen ska kunna ta sitt totalansvar enligt hälso- och sjukvårdslagen fullt ut erfordras att samarbetet med privatläkarna utvecklas. Samverkansavtal bör vara regelmässiga. Det är dock oklart vilken styrka och rättsverkan sådana avtal har. Landstinget torde därför behöva någon form av sanktionsmöjlighet alternativt att försäkringsanslutningen villkoras med att samarbetsavtal upprättas med landstinget.

Hemställen

Mot. 1988/89
Sf257

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om ändrade bestämmelser för försäkringsanslutna privatpraktiserande läkare.

Stockholm den 19 januari 1989

Gustav Persson (s)

Arne Gadd (s)

Ingrid Andersson (s)

Sven-Gösta Signell (s)

Gunnar Thollander (s)

Barbro Andersson (s)